

ALGEMENE BESCHOUWINGEN 2019

'Rots in de branding'

Voorzitter,

Stel dat ik u vanavond allemaal de vraag stel waarom u politiek actief bent geworden? Ik vermoed dat de antwoorden wel wat raakvlakken hebben. We zitten hier met een andere politieke kleur, wellicht een andere wereldbeschouwing of een andere achtergrond maar we delen de diepste overtuiging dat we Pekela mooier willen achterlaten dan dat we het aantreffen. Niemand van ons heeft de stap naar deze raad gezet met het motief om de zorg uit te kleden, onze voorzieningen af te breken of te beknibben op dat wat van waarde is. Niemand van ons heeft de diepe wens gehad om als zetbaas van Haagse bezuinigingsdriften te worden misbruikt. Niemand van ons heeft zich ten doel gesteld om maar een beetje op te winkel te passen. En toch zitten we hier vanavond. Met een zwaar gemoed, een graat in de keel en een diepe dienstbaarheid naar de Pekelder samenleving. Met een begroting die letterlijk niets overhoudt en een bezuinigingspakket waar je u tegen zegt.

Dat voelt volstrekt onrechtvaardig. Toen ons land door een fikse financiële storm ging, veroorzaakt door graaiende bankiers en weggijkende politici, deden gemeenten, waaronder de onze, er alles aan om hun steentje bij te dragen. Dat ging gepaard met grote opofferingen en sluiting van voorzieningen die we voorgoed zagen verdwijnen. Nu het geld over de plinten klots op het Binnenhof zien gemeenten en gemeenteraden daar helemaal niets voor terug. Wij mogen nogmaals met de botte bijl door de samenleving. En de verenigde gemeenten sputteren wat, sturen wat brandbrieven, schrapen de laatste solidariteit uit de boeken en gaan over tot de orde van de dag. En Rutte lacht in zijn vuistje.

In de politiek wordt vaak geroepen dat je het dak moet repareren als de zon schijnt met een knipoog naar het op zich verstandige Keynesiaanse begroten. Dat klinkt logisch maar is natuurlijk onzin. Je moet het dak niet repareren als het begint met regenen en ook niet als de zon net schijnt.

Je moet het dak repareren als het stuk is. En ons dak is stuk. De emmers her en der op de vloer stromen over en van droge voeten is allang geen sprake meer. En Rutte lacht in zijn vuistje.

Je kunt de Bijbelse vergelijking gebruiken van de dwaas en de wijs man die hun huis op respectievelijk het zand en een rots bouwden. Het rotsvaste vertrouwen van veel mensen dat de overheid er voor hen is als het leven zwaar wordt is, door schade en schande wijs, vaak allang verdwenen. Gemeenten bouwen massaal en noodgedwongen hun begroting op drijfzand terwijl de vloed aanstonds is. En Rutte lacht, in zijn hoge droge torentje, in zijn vuistje.

Het is de hoogste tijd voor een andere tijd. Voor solidariteit. Dat is kort gezegd onszelf de vraag stellen of we bereid zijn voor iemand door het vuur te gaan die anders is dan ons. Misschien iemand met ander werk, een andere kleur, een ander geloof, een andere seksuele voorkeur of een andere mening. Als we die vraag met ja beantwoorden is er hoop dat morgen beter wordt dan dat het vandaag was. Want hopelijk zitten we daarvoor vanavond weer hier, hopelijk is dat waar we dit voor doen. Want tussen hoop en vrees kan het nog alle kanten op. Dus ook de goede.

En als dat zo is dan moeten we ons de vraag stellen of deze begroting niet meer kapot maakt dan ons lief is. Zijn de kunstgrepen van dit college om zwarte cijfers te schrijven te rechtvaardigen aan de Pekelder samenleving. Wij merken dat die balans steeds brozer wordt. Dat het einde van sociaal besturen in zicht is als we deze lijn voortzetten. Het is knap dat dit gemeentebestuur de schier onmogelijke taak weer heeft volbracht. De SP fractie zal onder voorwaarden akkoord gaan met de plannen ondanks dat het knaagt, kraakt en raakt.

Drie potentiële bezuinigingen zijn voor ons niet acceptabel omdat ze een te groot offer vragen van onze gemeenschappen ten opzichte van het bedrag dat het oplevert. Dat gaat om de voorstellen over de bieb, de dierenweide, de kinderboerderij en het consultatiebureau. Alleen die laatste staat op de rol voor volgend jaar. Dus daar valt vanavond al de al dan niet genadeklap. Wij vragen twee dingen van de andere fracties en het college: 1. Steun voor het schrappen van de bezuinigingen op het consultatiebureau en 2. Afspraak en padvinderseed dat de bieb in Nieuwe Pekela en de beide dierenweides open blijven. Omdat deze voorzieningen zorgen voor sociaal cement en de sociale isolement bestrijden.

Ter dekking hebben wij een aantal posten om mee te nemen in de overweging. Variërend van een grotere taakstelling op de Kompanjie, kritisch kijken naar de toekomst van onze partnerschaft, minder te begroten fte voor het toekomstige gemeentebestuur, indexering van extra opbrengsten OZB uit de motmaatregelen, de recreatievaart en het stoppen van lidmaatschappen van belangengroepen zoals de Vereniging van Nederlandse Gemeenten. De opbrengsten hiervan wegen structureel op tegen het schrappen van de eerder genoemde drie posten. Daarnaast zetten wij de toekomstige gelden uit de leefbaarheidspot vanuit de aan te leggen zonneweides hier graag voor in. Als de raad en het college het met ons eens zijn dat de bieb, het consultatiebureau en de dierenweides open kunnen en moeten blijven dagen we ook hen vanavond uit met mogelijk nog betere ideeën te komen. Wij staan open voor suggesties en hebben zelf eventueel dus wijzigingsvoorstellen in aanslag.

Terug naar ons huisje op het zand. We bouwden samen met Veendam ons strandhuisje genaamd 'De Kompanjie'. Uit nood. Omdat onze twee oude strandtentjes de tand des tijds niet meer aankonden.

Samen dachten we het tij te keren maar een gezellige strandvakantie werd het nooit. Na een lange strandwandeling waar we allebei de uitkomst wel van wisten kondigde Veendam aan dat we onze koffers mochten pakken. Wie in deze de dwaas en de wijze is moet de toekomst uitwijzen.

Die toekomst voor ons is nu. Wij moeten snel beslissen wat we willen. Want dankzij de keuze van Veendam moeten we binnenkort weer op eigen benen staan. Voor zolang het kan of dat we willen. Onmogelijk? Misschien wel. Maar op de meest onmogelijke momenten in onze geschiedenis stonden Pekelders op en maakten ze het onmogelijke onvermijdelijk. Wij vertrouwen op een zorgvuldige scheiding met een rechtvaardige inboedelverdeling en fatsoenlijke alimentatie. Alleen dan kunnen wij samen met Pekelders een democratische besluit nemen over onze toekomst.

Ondanks dat we vanavond niet met polonaise door de zaal gaan is de trots op onderdelen ook niet ver weg. Pekela bouwt en timmert weer aan- en langs de weg. Ons kloppend hart staat in de steigers en is hard op weg haar visitekaartje af te geven. Volkshuisvester Acantus lijkt eindelijk haar rol van sociale woningbouwer weer serieus op te pakken met mooie projecten, inclusief zeggenschap van huurders, binnen ons dorp. Wij weten drommels goed dat dit komt door sociale druk van huurders en een gewijzigde politieke houding vanuit dit gemeentehuis. Mooi werk!

Onze blik op deze begroting samenvattend moet er fundamenteel iets wijzigen, willen we Pekela overeind houden. We mogen niet accepteren dat een hele kleine groep met de centen en de macht feest blijft vieren en dat de rest van de samenleving hun rotzooi mag opruimen. Onze boeren, bouwers, docenten, verzorgers en andere harde werkers zijn klaar met dit kabinet en haar vrienden op de Zuidas. Zij geven ons het goede voorbeeld. Het is tijd dat raadsleden en wethouders, van alle politieke partijen en gemeenten, zich bij hun verzet aansluiten. Dus wiebereren met mislukte vertegenwoordigingen als het VNG en in de frontlinie voor verandering en vooruitgang. Want alleen zo kunnen we dit soort avonden in de toekomst voorkomen, onze sociale roeping volgen en weer behoorlijke plannen smeden om Pekela mooier te maken.

Wij willen iedereen bedanken die ons de energie geeft om volksvertegenwoordiger te zijn. Van de onmisbare vrijwilligers bij de dierenweides tot onze gedecoreerde brandweermannen. Van onze juffen en meesters tot de huurders aan de Lindenlaan. Van onze altijd enthousiaste bodes tot de kundige en dienstbare ambtenaren die ons ook dit keer weer wegwijs maakten. Van de actieve leden van onze partij tot onze naasten thuis. Zij houden Pekela draaiende, wat de toekomst ook brengt. Zij zijn onze rots in de branding.

Met strijdbare groet,

Ellen van Klaveren
Marga Wubbema
Kor Kruisman
Pim Siegers